

§ 27 Ljud i kyrkan

INGRID KARLSSON:

Ordförande, biskopar, ledamöter i kyrkomötet, åhörare! Jag talar för utskottet i detta betänkande, EE 2013:3, som behandlar ljud i kyrkan. I motionen skrivs det, att det ska finnas minst en personal som är utbildad för att klara av de avancerade ljudanläggningar och högtalarsystem som vi har i våra byggnader. Det är väldigt viktigt för våra besökare. Där menar motionären, att man ska uppdra åt kyrkostyrelsen att inkomma med förslag om hur detta ska regleras och att då ge stiftet i uppdrag att ha tillsyn över dessa frågor.

Det finns i kyrkoordningens kapitel 34 uppgifter på hur befattningar ska regleras i våra församlingar. Där gäller det präster, musiker och diakoner. I övrigt är det vi i församlingarna lokalt som ska anställa. Det är ju då också vårt ansvar att se till, att vi får personal som klarar av dessa ljudanläggningar och högtalarsystem både i våra kyrkor och i våra församlingsgårdar.

Utskottet menar därför att med detta som bakgrund avslå motionen. Tack.

KARL-GUNNAR SVENSSON:

Ordförande, ledamöter och biskopar! Det är många deltagare i våra gudstjänster och andra verksamheter som hör dåligt. Det hjälper inte med teckenspråk, eftersom de flesta av dem inte har lärt sig det. I stället har de hörapparat. Då krävs det att tekniken fungerar och att vi kan hantera ljudanläggningar och mikrofoner på ett professionellt sätt. Vi har haft teknik i vår kyrka väldigt länge. Ändå kan jag stöta på och vara med om tillfällen i vår kyrkas verksamheter, där ljudanläggningar och mikrofonteknik inte är vad det borde vara. Jag tycker inte det får vara så i vår kyrka, där så mycket av våra verksamheter handlar om saker som måste höras. Speciellt viktigt är det, eftersom många i våra verksamheter faktiskt hör sämre. Ibland hör man någon som ska tala säga, att hon eller han inte är så bra på detta med mikrofoner men i stället kan tala starkt och tydligt. Hon eller han frågar då församlingen om det är lagom högt. Hörs det? Då säger alla att det hörs bra, men de som inte hör har ju inte ens hört frågan eller så vågar de inte fråga vad han sa. Det är något som inte borde förekomma. Därför skrev jag motionen. Jag ville på något sätt försöka få en ordning på det här.

När jag nu läser betänkandet måste jag hålla med om, att detta är något som hör församlingar, pastorat och stift till. Jag kan hålla med om det. Jag vill ändå avsluta med att be biskoparna tydliggöra detta för församlingar och vid visitationer också tänka på att undersöka, att ljudanläggningar och mikrofonteknik är bra och fungerar och att de som använder dem kan sina saker. Det är helt avgörande. Det räcker inte att man har en mikrofon och att man har en ljudanläggning och det sedan är nog med det. Det måste fungera och kunna användas. Dessutom ska speciellt vi präster kunna hur man hanterar mikrofonen.

Tack för ordet, herr ordförande.

Beslut i ärendet återfinns i kyrkomötets protokoll, § 66.